

smukt, men den kan kun ikke fremmes ad denne Vej; thi man kan ifølge vor Høbelovgivning albrig nogenfinde naae Skibet; og saa kan det ikke nytte at fastsætte den Bestemmelse, at Skibet skal hæfte; det er en ligefrem Bestemmelse i vor Lovgivning, at, naar Bøden ikke betales, saa strides der strax til Afsoning, uden at der nogenfinde bliver Tale om Inddrivelse af den, og det er kun i dette Tilfælde, at der kunde være Tale om at naae Skibet. Altsaa, hvis denne Passus er indført for at naae et vist Formaal, saa kan man ikke bestride dette Formaalets Rigtighed; men man kan derimod bestride, at det Middel, der er anvendt for at naae Formaalet, overhovedet er stillet til at naae det, og det antager jeg, at det aldeles ikke er ifølge den bestaaende Lov om Bøders Afsoning udenfor criminelle Sager af 16de Februar 1866.

Indenrigsministeren: Dersom Lovudkastet bliver vedtaget i Overensstemmelse med den Endring, der er foreslaaet, saa at der kommer til at staae: „De til enhver Tid gjældende, paa anordnet Maade kundgjorte Forholdsregler“, saa bliver Spørgsmaalet dog ganske vist dette: Er der da nu anordnet nogen Maade, hvorpaa saadanne Bekjendtgørelser skulle stee, og er det den samme Maade som den, der er anordnet for Loves Kundgjørelse? — Hvad angaaer det andet Spørgsmaal, som den ærede Forslagsstiller reiste, da skal jeg erkjende, at jeg har forsomt at oplyse, hvorledes jeg har forstaaet Lovudkastet og dets Anvendelse. Jeg har anseet det for nødvendigt, efter at dette Lovudkast er vedtaget, i en ny Bekjendtgørelse at gjentage de nu gjældende Bestemmelser, og saa vilde altsaa ogsaa dette Udtryk „maatte foreskrive“, være paa sin Plads, ligesom det i mine Tanker maatte komme til at ramme de senere Endringer, der maatte blive foretagne. Dersom man iøvrigt vilde undgaae enhver Misforstaaelse, saa forekommer det mig, at man maatte affatte Udtrykkene saaledes: „Som maatte være foreskrevne eller for Fremtiden blive foreskrevne“, naar det skal gjælde saavel de nu gjældende Bestemmelser som de Bestemmelser, der for Fremtiden maatte blive vedtagne. — Hvad Endringsforslaget under Nr. 2 angaaer,

er jo Overensstemmelsen mellem mig og Endringsforslagsstillerne kun den, at jeg tillægger Skibsførerne en større Fattæone end de, og navnlig ikke troer, at de skulde behøve en saadan Oplysning, som denne Tilføining vil give dem.

Præger: Jeg troer rigtignok ikke, at den høitærede Indenrigsminister har Ret i den Indvending, som han fortrinnsvis har gjort gjældende imod Forslaget, nemlig, at, naar der staaer „paa anordnet Maade kundgjorte Forholdsregler“, saa skulde der kunne være Tvivl om, hvilken denne Maade var. Jeg troer, at det er utvivlsomt, at der kun gives een Form, under hvilken Anordninger og Love kundgjøres paa en for Alle bindende Maade. Ikke desto mindre skulde jeg henstille til Forslagsstillerne, om de ikke maatte være villige til at tage Forslaget tilbage, for at der da, helst af Ministeren, til 3die Behandling kan blive stillet et noget anderledes affattet Endringsforslag. Det forekommer mig nemlig unisfsjendeligt, at det Forslag, der her foreligger, ikke er ganske heldigt. Hvorledes vil det nemlig komme til at hedde? „Tilfidesættelse af de til enhver Tid gjældende paa anordnet Maade kundgjorte Forholdsregler, foreskrevne til Sagtagelse af Førere af Damp- og Seilskibe for at undgaae Paaseiling . . . straffes med“ o. s. v. Det er dog sandelig ikke nogen skøn Sammenstilling. Dertil kommer, at der maaskee — det er en Bemærkning, der er gjort af det ærede kongevalgte Medlem ved Siden af mig (Liebe) — kunde opstaae Vansteligheder med Hensyn til Ordene „til enhver Tid gjældende“. Sagen er jo nemlig den, at det er et Spørgsmaal, der af Regjeringen til forskjellige Tider har været overveiet, om disse Forholdsregler fra 1849 og senere fra 1854, 1860 og 1863 kunde udgaae fra Regjeringen uden Lovgivningsmagtens Samtykke eller ikke. Man har imidlertid, og vistnok med Føie, troet, at de paagjældende Bestemmelser maatte kunne udgaae i Form af Anordning, hvilket er det almindelige tekniske Udtryk for Foranstaltninger, der af Regjeringen kundgjøres til almindelig Efterlevelse, i Modsetning til Love, hvortil Rigsdagens Samtykke udfordres, Indsættelsen af disse